

RZĄD ODPOWIADA NA LIST OPZZ W SPRAWIE EKS

EUROPEJSKA KARTA SPOŁECZNA A WARUNKI EKONOMICZNE

Dwa dni temu na ręce przewodniczącego OPZZ Jana Guza wpłynęła odpowiedź na list OPZZ do premiera Donalda Tuska z 28 lutego br. w sprawie ratyfikowania przez Polskę art. 4 ust. 1 Europejskiej Karty Społecznej, list został opublikowany w „Kronice związkowej” nr 36/2008 - http://opzz.org.pl/assets/obj/kronikazwiazkowa/d/kz_036_1336.pdf.

List był skierowany do premiera, poniższej odpowiedzi udzieliła minister pracy i polityki społecznej Jolanta Fedak ale nasuwają się bardzo ciekawe wnioski.

Szanowny Panie Przewodniczący,

W związku z Pana pismem w sprawie ratyfikacji przez Polskę artykułu 4 Europejskiej Karty Społecznej pozwalam sobie wyjaśnić, co następuje:

Zwiążanie się przez Polskę artykułem 4 ustęp 1 Europejskiej Karty Społecznej oznaczałoby konieczność zagwarantowania w ustawodawstwie polskim relacji wynagrodzenia minimalnego do wynagrodzenia przeciętnego na poziomie wskazanym przez Komitet Niezależnych Ekspertów, oceniający wykonywanie przez państwa postanowień tej konwencji. Zgodnie z interpretacją artykułu 4 ustęp 1 Karty wynagrodzenie minimalne netto powinno stanowić 68% przeciętnego wynagrodzenia netto (Karta posługuje się kategoriami netto).

Muszę zasygnalizować, że celem zagwarantowania standardu Europejskiej Karty Społecznej niezbędna byłaby istotna zmiana wysokości wynagrodzenia minimalnego. Zgodnie z obliczeniami przeprowadzonymi przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej oraz Główny Urząd Statystyczny realizacja tego standardu oznaczałaby konieczność podniesienia o co najmniej 30 punktów procentowych wynagrodzenia minimalnego.

Podjęcie decyzji w sprawie takiego znacznego podniesienia wynagrodzenia minimalnego poprzedzone musiałyby być szczególnie staranną analizą jej skutków społecznych oraz gospodarczych.

Krok w kierunku osiągnięcia standardu określonego w Karcie stanowić mogłoby wypracowanie przez Komisję Trójstronną do spraw Społeczno-Gospodarczych harmonogramu zwiększania minimalnego wynagrodzenia w relacji do przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej. Podjęcie takich prac uwarunkowane jest jednak odpowiednim porozumieniem partnerów zasiadających w Komisji.

Przebieg i wyniki dyskusji nad możliwościami podnie-

sienia wynagrodzenia minimalnego we wskazanym wyżej zakresie zostałyby wzięte pod uwagę przy rozważaniu możliwości ratyfikowania artykułu 4 ustęp 1 Europejskiej Karty Społecznej.

MINISTER
Jolanta Fedak

Warszawa, 7 marca 2008 r.

Po pierwsze pani minister wyraźnie stwierdza, że ratyfikowanie przez Polskę Europejskiej Karty Społecznej warunkowane jest podniesieniem w Polsce o 30% wynagrodzenia minimalnego. Dopiero wtedy Polska będzie na poziomie europejskim. Poprzednie rządy nie stawiały sprawy tak jasno.

Po drugie, Jolanta Fedak proponuje rozpoczęcie rozmów w Komisji Trójstronnej nad harmonogramem zwiększania minimalnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, co też jest istotne, bowiem poprzednio rozmowy w TK na temat minimalnego wynagrodzenia bardziej przypominały próby wyciągnięcia psu kiełbasy z pyska, niż racjonalny dialog.

Po trzecie minister Fedak tajemniczo dodaje, że „podjęcie takich prac uwarunkowane jest jednak odpowiednim porozumieniem partnerów zasiadających w Komisji”. Czy to oznacza, że tak jej partyjny pryncypał Waldemar Pawlak, proponuje podjęcie rozmów za cenę rezygnacji przez związki zawodowe z akcji protestacyjnych i strajkowych?

Tak czy inaczej w najbliższych dniach OPZZ podejmie w tej sprawie działania.

GI

OŚWIADCZENIE RADY OPZZ WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO W SPRAWIE RZĄDOWEGO PROJEKTU NOWELIZACJI PRAWA PRACY

1. Rada stwierdza, że propozycje Rządu burzą ustanowiony w Polsce w minionym 80-leciu, od 1919 r. porządek prawny w stosunkach pracy a nade wszystko, wbrew art. 32 Konstytucji RP przekreślają równość praw 3,5 mln osób zatrudnionych w małych firmach w porównaniu z pracownikami większych firm.
2. Nie da się inaczej odczytać propozycji Rządu, jak tylko likwidacja norm czasu pracy (art. 129 kp) skoro

proponuje się skreślić art. 149 tego kodeksu nakazujący pracodawcom prowadzić ewidencję czasu pracy. Ta propozycja prowadzi do wrócenia w XIX wiek i stanowi swego rodzaju kuriozum nie tylko w Europie. Bowiem w takiej sytuacji pracownik może być zmuszony pracować 12-16 godzin na dobę za tę samą zapłatę co w pierwszej godzinie pracy.

3. Rada nagannie ocenia propozycję ograniczenia prawnej ochrony osób w wieku przedemerytalnym i ochrony macierzyństwa (art. 39 i 177 kp). Możliwość zwolnienia tej grupy pracowników, a zwłaszcza kobiet w ciąży, jest rażąco sprzeczne z art. 71 Konstytucji i zapowiadaną przez Platformę Obywatelską w kampanii wyborczej, polityką społeczną a szczególnie polityką prorodzinną. Również nagannie należy ocenić propozycję Rządu pozbawienia pracowników mikroprzedsiębiorstw prawa dochodzenia przed Sądem Pracy - uznania wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne i przywrócenia do pracy.
4. Uzasadnienie projektu, wzrostem legalności zatrudnienia w tej grupie firm (do 9 osób) na skutek „uelastycznienia” czasu pracy, zwolnień pracowników bez prawnych ograniczeń i rzekomym wzrostem „nowych” miejsc pracy, jest totalną bzdurą. Europejskie praktyki; także USA; dowodzą że jednym z koniecznych warunków tworzenia nowych miejsc pracy jest skracanie czasu pracy a nie jego w nieskończoność wydłużanie. Temu ostatniemu działaniu sprzyja brak ewidencji czasu pracy.
5. Godzi się zauważyć, że wydłużenie czasu pracy do 14-16 godzin dla dwóch pracowników na dobę zastąpi 3 lub 4 zatrudnionych w wymiarze 8-9 godzin na dobę. W takim stanie rzeczy pracodawca nie będzie zainteresowany zatrudnieniem dodatkowego pracownika lub zorganizowaniem dwóch zmian np. w szczycie sezonu budowlanego czy usług. Bo wówczas musiałby udzielić więcej urlopów wypoczynkowych, opłacić składki ZUS czy ponosić zwiększone ryzyko za BHP. Konkludując szermowane hasła „nowych” miejsc pracy, bez prowadzenia ewidencji czasu pracy i jego skrócenia jest po prostu demagogią jedynie na poklask.
6. Rada wyraża stanowczy protest przeciwko zamiarowi wyłączenia związków zawodowych od społecznej kontroli zasadności zamiaru pracodawcy wypowiedzenia lub rozwiązania umowy o pracę w firmach do 9 osób. Bowiem zamiar ten narusza konwencję nr 87, 98 i 135 Międzynarodowej Organizacji Pracy o wolnościach związkowych i przedstawicielstwie pracowniczym, których Polska jest sygnatariuszem.

**Rada OPZZ
Województwa Świętokrzyskiego**

Kielce, 13 marca 2008 r.

Powyższe stanowisko zostało przesłane do:

- wicepremiera, przewodniczącego Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych Waldemara Pawlaka,
- przewodniczącego Klubu Parlamentarnego Platformy Obywatelskiej, posła Zbigniewa Chlebowskiego.

REPREZENTANCI OPZZ W SKŁADACH RAD, KOMITETÓW I KOMISJI ORAZ ZESPOŁÓW

W „Kronice związkowej” nr 12/2008 opublikowaliśmy wykazy przedstawicieli OPZZ w Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, w zespołach problemowych TKdsSG oraz w trójstronnych zespołach branżowych. Kontynuując ten temat poniżej przedstawiamy przedstawicieli OPZZ w radach, komitetach i zespołach.

- Komisja Głównego Inspektora Pracy do Spraw BHP w Rolnictwie:
 - **Józef Skorłutowski** (OPZZ).
- Krajowa Rada Konsultacyjna ds. Osób Niepełnosprawnych:
 - **Wiesława Taranowska** (OPZZ).
- Krajowy Punkt Centralny Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy:
 - **Józef Skorłutowski** (OPZZ).
- Międzyresortowa Komisja ds. Najwyższych Dopuszczalnych Stężeń i Natężeń Czynników Szkodliwych dla Zdrowia w Środowisku Pracy:
 - **Józef Skorłutowski** (OPZZ).
- Naczelna Rada Zatrudnienia:
 - **Wiesława Taranowska** (OPZZ),
 - **Harald Matuszewski** (RW OPZZ).
- Normalizacyjny Komitet Problemowy Nr 276 do Spraw Systemów Zarządzania BHP przy Polskim Komitecie Normalizacji:
 - **Józef Skorłutowski** (OPZZ).
- Rada Główna Szkolnictwa Wyższego:
 - prof. **Janusz Gęsicki** (ZNP).
- Rada Nadzorcza Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych:
 - **Janusz Krześniewski** (OPZZ).
- Rada Nadzorcza Zakładu Ubezpieczeń Społecznych:
 - **Wiesława Taranowska** (OPZZ).
- Rada Ochrony Pracy VIII kadencji (2006-2010):
 - **Andrzej Chwiluk** (ZZGwP),
 - **Józef Skorłutowski** (OPZZ).
- Rada Platformy Technologicznej BHP w Przemysle:
 - **Józef Skorłutowski** (OPZZ).
- Rada Pomocy Społecznej:
 - **Renata Górna** (OPZZ).
- Rada Programu Leonardo da Vinci przy Ministrze Edukacji i Sportu:
 - **Andrzej Radzikowski** (OPZZ).
- Rada Społeczno-Zawodowa przy Ministrze Zdrowia:
 - **Renata Górna** (OPZZ).
- Rada Statystyki:
 - **Jan Guz** (OPZZ).
- Rada Ubezpieczonych przy Rzeczniku Ubezpieczonych:
 - **Wiesława Taranowska** (OPZZ),
 - **Lucyna Prawda** (ZZP ZUS).
- Rada Zarządzająca Ośrodka Certyfikacji Kompetencji Personelu przy Centralnym Instytucie Ochrony Pracy:
 - **Józef Skorłutowski** (OPZZ).
- Rada Zarządzająca Ośrodka Certyfikacji Wyrobów przy Centralnym Instytucie Ochrony Pracy:
 - **Józef Skorłutowski** (OPZZ).
- Zespół Konsultacyjno-Doradczy Programu Dostosowania Przepisów Polskich do Standardów Unii Europejskiej:
 - **Józef Skorłutowski** (OPZZ).